

Budapest, 1900. november 29. – Budapest, 1979. január 28.

A budapesti és a bécsi egyetemen jogásznak tanult. Egyetemistaként lett tagja a Galilei Körnek, 1917-ben belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba, majd 1919-ben a Kommunisták Magyarországi Pártja tagja és ifjúmunkás-szervezője.

1919-ben Bécsbe emigrált, 1921-es visszatérése után letartóztatták, 15 év fegyházbüntetésre ítélték. 1922-ben a szovjet-magyar fogolycseré-akció keretében Moszkvába távozhatott.

A moszkvai Nemzetek Lenin Iskolája és a Kommunista Internacionálé latin szekciójának munkatársa, közben közgazdász diplomát szerzett. 1934-től Belgiumban élt, a Komintern instruktora, a belga kommunista mozgalom tagja, a belga antifasiszta ellenállás egyik vezetője. 1946. szeptemberben hazatért. Kinevezték az MKP Állampolitikai Osztálya helyettes vezetőjévé. 1947. július 18.-étől 1948. november 5-ig az Országos Tervhivatal főtitkára, majd külügyminisztériumi politikai államtitkár, 1951. január 27-étől a külügyminiszter első helyettese. 1954. október 30-ától 1956. október 27-ig az Országos Tervhivatal elnöke s egyúttal a Minisztertanács tagja volt. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon az MKP országos listáján képviselővé választották, de a parlament alakuló ülésén mandátumáról lemondott. 1949-től megszakításokkal egyetemi tanár a Marx Károly Közgazdaság-tudományi egyetemen. Az MDP Központi vezetőségének 1948. június 15-étől 1956. októberéig volt tagja, 1954. júliusa és decembere között az MDP Tudományos és Kulturális Osztály vezetője. 1956. november 4. után Szolnokon a Szabad Népet szerkesztette, majd a családjával a Szovjetunióban élt száműzetésben. 1958-ban hazatért, az Új Magyar Lexikon főszerkesztője lett, 1962-től 1976-ig a Kossuth Könyvkiadó igazgatója, majd szaktanácsadója.